

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto K 4.— za pol leta „ 2.— za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. List se pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri gospodu Novak-u na velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo do srede popoldne.

Štev. 46.

V Mariboru, dne 15. novembra 1900.

Tečaj XXXIV.

Pozdravljamo Vas!

Prihodnji torek bo v Mariboru prvi evharistični shod lavantinske duhovščine. Iz vseh krajev naše krasne vladikovine prihitela bo duhovščina semkaj, da prosi Najsvetejšega odpuščanja svojih grehov, da mu na novo obljubi trdno zvestobo ter se posvetuje, kako širiti častenje altarnega svetstva.

Naj se nam ne zameri, da nam tudi ob tej priliki sili politično črnilo v pero. Štajarska slovenska duhovščina priredi prvi evharistični shod ravno ob času, ko so se začeli nasprotni valovi zaganjati v njo in njeno osebno čast zopet z ono silo, kakor jo nekateri pomnijo še izza mladoslovenskih časov. Vemo, da prireditelji shoda niso mislili in nameravali take koincidence, a omenjati jo vendar smemo kot dejstvo, četudi nameravano.

Noben stan dandanes nima toliko javnih in skritih sovražnikov kakor duhovski stan. Tudi pri nas so začeli vstajati počasi njeni sovražniki iz svojih dosedanjih skrivališč ter vlačiti na dan njene po večini neresnične osebne prestopke, podtikati jim slabe namene ter grditi njih in njihov stan z obrekovanjem in psovanjem. Evharistični shod je pravi odgovor na to. Slovenska štajarska duhovščina klečala bo ta dan pred obličjem svojega bodočega Sodnika, prosila ga skesano odpuščanja svojih in svojih tovarišev grehov, iskala pred njim tolažbe ter ga molila pomoči, da zanaprej s svojim ljudstvom vred vstraja na poti, ki je Bogu v čast in slavo. Pokazala bo torej, po čem stremi, namreč po

božjem in popolnem, a obžalovala vse, kar je nepopolnega, pregrešnega.

Pred najsvetejšo Evharistijo iskala bo naša duhovščina odpuščanja, tolažbe in pomoči. In to bo tudi našla. Okrepljena in napolnjena z novim duhom vrnila se bo potem med svoje vernike ter delovala med njimi v cerkvi in izven cerkve za vse, kar je dobro, blago in vzvišeno, skratka kar je katoliško. Mi se vsled tega veselimo evharističnega shoda in kličemo udeležencem: Srčno pozdravljeni v prestolnici lavantinskih škofov!

Volilno gibanje.

Iz Velenja se nam poroča, da so izvoljeni volilni možje za kandidaturo gospoda J. Žičkarja.

V ptujskem okraju so v onih občinah, ki niso pod nemškutarskim uplivom, dosedaj za volilne možje izvoljeni odločni pristaši Žičkarjevi.

V celjskem okraju je nenadoma nznaniil svojo kandidaturo proti vit. Berksu gospod Pukl, izdajatelj lista »der Süden« na Dunaju. Odkod veje naenkrat ta veter? Mi se sicer ne ogrevamo za Berksa, a gosp. Puklu moramo reči, da je njegov nastop najmanj čuden. Gospod Berks ni bil novinec med kandidati in ako je kdo imel kaj proti njemu, naj bi se izrazil tedaj, ko se je postavila njegova kandidatura ali pa vsaj takoj po tem dogodku. Tudi gospod Pukl bi lahko vedel, kdaj je pravi čas, da nastopi. Zdaj pa, ko se vršijo že prvotne volitve, povzroča

njegov nepričakovan nastop le zmešnjavo in beganje volilcev. Nazadnje tudi ne vemo, kdo stoji za Puklom ali za kom stoji Pukl?

Svoje cenjene somišljenike v celjskem-brežiškem okraju pa prosimo, naj še sedaj nekoliko časa počakajo z izjavami za ali proti Berksu oziroma Puklu, da se stvar razjasni ali poleže. Pač pa prosimo, naj nam cenjeni somišljeniki zasebno izražajo v tej stvari svoje mnenje in želje, da se vemo ravnati. Ako bo potrebno, sklicali bomo zaupni shod, na katerem se pogovorimo o enotnem postopanju, da vsaj v naših vrstah ne bo zmešnjave.

In še nekaj! Kakor se zdi, bodo Hribarjevi pristaši skušali nastalo zmešnjavo v IV. kuriji spretno izrabiti na korist svojemu kandidatu. Zahtevali bodo namreč, naj se v IV. kuriji oba Pukl in Berks umakneta gsp. Žičkarju. Žičkar bi se potem moral boriti proti dvema kandidatom, in njegova zmaga bi bila jako dvomljiva. Zato naznanjamo somišljenikom, da na vsak način vstraja g. Žičkar kot kandidat pete kurije. Žičkar ni žoga, da bi ga zbijali, kamor bi bilo Hribarjevim pristašem bolj primerno.

G. Žičkar je in ostane kandidat pete kurije! Za četrto kurijo pa se naj gleda posebno na to, da se izvolijo značajni možje; vse nadaljno postopanje se bo še določilo. Nikjer se ne prenačimo in ohranimo slogu.

Shod kat. pol. društva v Kozjem. Dne 11. t. m. se je vršil v Kozjem v Gučekovi gostilni shod katoliškega pol. društva za kozjanski okraj. Hribarjevi pristaši v Kozjem so se bali, da pride tudi Žičkar na

Listek.

Na lovu.

(V. Kosmák. — Jan Stanovský.)

(Dalje)

Medtem je prišel gospod glavár z Znojma. Poleg njega je molil iz kočije velik, bel, na glavi, na ušesih in zadi rujav lovski pes. Gospod glavár je imel na glavi čepico z ušesi trdno privezано, kakor čelado. Vsi so ga pozdravljali in mahali s klobuki.

»Ampak, zakaj pa tako pozno?« je klical gospod gozdar.

»Ko se te mrhe ne ganejo z mesta! Dober dan, gospoda! Ali ste že daleč?«

»Tako nastopimo drugo lovišče.«

»Potem se moram podvizati«, je rekel gospod glavár in se spravljal s kočije. »Janez«, je poklical kočijaža, »pojdi mi pomagat!«

Nekaj strelcev je priskočilo in pomagalo staremu podagristu iz kočije.

»Tako, tako, gospoda, hvala. Filaks, sem pojdi!«

»Imate krasnega psa«, so hvalili vsi.

»Lep je!« se je smejal gospod glavár in si naravnaval klobučinaste čevlje — »in upam, da tudi dober. Dresiral sem si ga

sam! Danes dela skušnjo, — nikdar še ni bil na lovu.«

»Da začnemo«, — je rekel gozdar, »čas beži«, in je zatrobil.

»Prosim, mene ne stavite daleč, odpovedajo mi letos noge nekako zelo.«

»Je-li vam ljubo, morete ostati tukaj na robu pri hrastu«, je rekel gozdar.

»Prisrčna hvala«, se je zahvaljeval glavár.

»Janez, daj mi sem stolček in puško, in odpelji se tamle v stran. Po lovu pa se pripelji zopet sem; potem se peljeva dalje.«

Najeti kočijaž mu je donesl s kočije trinožnik, dvocevko in torbo; stari gospod se je prilično posadil, oprl s hrbtom ob hrast in mi smo šli dalje. Gozdar mi je odkazal mesto takoj poleg starega gospoda. Drugi moj sosed je bil zopet Bazala. Medtem ko so se strelci nastavljali, kar traja vedno precej časa, šli smo se pogovarjat z gospodom glavárjem.

Stari podagrsta, sede na trinožniku in ne čuteč slabote svojih nog, postal je dobre volje. »Prosim, gospoda, ali ni ljubo njuhati? Lepo vreme danes! Koliko pa ste vstrelili na prvem lovišču?«

»Dvainosemdeset uhačev in dve srni«, je odvrnil Bazala.

»To je lepo. In kako se drži vaša Amina? Ali še je tako plašljiva?« je vprašal stari

gospod, kazaje na Bazalovo prekrasno, kakor pušica hitro psico.

»Sem ž njo zadovoljen. Zdaj je malo shujšala: imela je mlade.«

»Mlade? In koliko?«

»Pet.«

»Nu s teh more kaj biti, če so po dobrem očetu; mati je lepa. Tako-le tukaj z mojim Filaksom«, se je smehljal glavár, »to bi bilo pleme! Dobrota s krasoto!«

»In je tako zelo dober?« je vprašal Bazala nekako premeteno, ker se je jezil, da je njegovo psico nazval plašljivo.

»Bote videli! Jaz sem ga dresiral na vrtu sam! V gozd nisem mogel, vendar to nič ne škodi: kar v čem tiči, to se pokaže.«

Z gozda se sliši glas trobente.

»Nu, se že začne! Prej pa vendar požirek vina«, je nam ponudil gospod glavár steklenico s torbe. Mi smo požirkovali.

»In na zob«, je pristavil, podavaje salame. »In vi, mladi gospod, pozor, da nam nič ne uide. Ako vam ne pride divjad na streljaj, pustite bežati; saj jaz, stari desetnik v takih rečeh, ne odpustim ničemur.«

Šli smo na svoja mesta in lov se je začel in nadaljeval kakor na prvem lovišču, samo da proti nam ni prišlo nič. Od vseh strani pok in krik, kakor v vojski, samo na

shod, za to so brzojavili po Hribarja v Celje ter napovedali zanj poseben volilen shod v Vertovškovih prostorih. Hribar se jim je odzval in dne 11. t. m. sta prvič na Spodnjem Štajerskem zborovala dva slovenska shoda na enem in istem kraju. Kot dejstvo moramo pibiti, da so protishod priredili Hribarjevi pristaši. S tem je označeno tudi nadaljno postopanje Hribarjeve stranke in nam, ki nismo v tej stranki, je vsiljen odločen odpor.

Ker sta shoda zborovala ob istem času, ne vemo, kaj se je godilo vse na Hribarjevem shodu. Le število Hribarjevih poslušalcev smo dali po dveh zaupnikih prešteti. Bilo jih je 34 s Hribarjem vred. Shoda katoliškega političnega društva pa se je udeležilo nad 200 zborovalcev v kljub temu, da so nam jih lovili za Hribarjev shod pred cerkvi dr. Piklovi uradniki, pred Vertovškom pa znani Milan Spitzer. A naši možje so se pokazali kot politično zreli in se niso dali vloviti, ampak šli so na shod istega društva, katero jih je dosedaj vodilo, to je katoliško politično društvo. Bile so zastopane na shodu mnogobrojne občine iz različnih župnij kozjanskega okraja. Posebno Pilstančarov je bilo lepo število navzočih. Slava jim in vsem drugim zborovalcem, ki so se kljub slabemu vremenu odzvali povabilu društva ter prišli na shod.

Predsednik društva, načelnik okrajnega zastopa kozjanskega in župnik pilstanjski g. M. Tomažič je pred 4. uro otvoril shod, srčno pozdravil navzoče, podal kratko zgodovino društvenega delovanja v preteklem letu ter na to predlagal volitev novega odbora. Enoglasno bil je zopet izvoljen predsednikom g. Tomažič, podpredsednikom pa novi zdravnik kozjanski, g. dr. Jankovič. Po dovršenih volitvah je dal g. predsednik besedo g. A. Korošcu iz Maribora. Razvijal je program, katerega mora imeti vsak, kdor hoče, da ga voli naše katoliško slovensko ljudstvo svojim državnim poslancem. Ko je začel z ozirom na razvit program priporočati kandidaturu Žičkarjevo ter odbijati Hribarjevo, odobraval so navzoči glasno skoro vsak stavek ter se ob koncu govora z velikim navdušenjem izrekli za Žičkarjevo kandidaturu v peti kuriji.

G. dr. Jankovič je v krasnih besedah narisal Žičkarjevo delovanje v celjski okolici za narodno probujo, v vitanjskem okraju za narodno in gospodarsko okrepitev kmečkega in delavskega slovenskega ljudstva, v državnem in deželnem zboru pa za vse potrebe naroda slovenskega. Pozival je ljudstvo, naj

le pogleda, kdo priporoča v kozjanskem okraju Hribarjevo in kdo Žičkarjevo kandidaturu, potem mu ne bo več težko voliti med Hribarjem in Žičkarjem. Med splošnim odobravanjem priporočila, da naj se volijo le taki volilni možje, ki bodo dne 3. januarja oddali svoje glasove g. Jos. Žičkarju.

G. predsednik Tomažič pozivlja navzoče občinske predstojnike in zastopnike občin, naj povejo svoje mnenje. Vstajali so različni kmetijski možje, hvalili Žičkarjevo plodnosno skrb za kozjanski okraj, kadar koli ga je zadela kaka nesreča ter se vsi izrekli za Žičkarja. Več županstev je poslalo enaka mnenja pismeno, kar se je prebralo.

Na to se oglašali k besedi v imenu šentpeterske občine občinski odbornik in posestg. Novak. Kmetijski volilci, tako je govoril, ne morejo biti za Hribarja, ker jim njegovi pristaši blatijo po liberalnih listih to, kar jim je najsvetejše, namreč sv. vero. Pripoveduje, kako se je v »Narodu« sramotil sv. misijon v Št. Petru pod gorami, in kako nevoljo je vzbudilo ondi to sramotenje med vsem ljudstvom. Žičkar in njegovi pristaši nam ne sramotijo naših najsvetejših reči. A mi smo za Žičkarja, ne zaradi tega, ker je duhovnik, ampak ker je deloval tako skrbno za nas in ker mu popolnoma zaupamo. Tudi če bi kak duhovnik kandidiral proti Žičkarju, bili bi mi kmetje proti temu duhovniku in za Žičkarja. Hribar in Hribarjevi pristaši kopljejo grob Žičkarju, a mi bomo skrbeli, da bo v ta grob padel Hribar s svojo kandidaturu! Te besede uglednega kmeta so vzbudile nepopisno odobravanje in navdušenje.

Zadnji govor je imel kozjanski gospod kapelan Lovrenko o liberalcih in socialdemokratih ter pobijal njih krive nauke z lastnim orožjem. Med njegovim govorom so prišli nekateri udeleženci Hribarjevega volilnega shoda ter mirno in dostojno motrili razvoj zborovanja.

Ko so se končno še vsprejele resolucije, ki jih prinašamo spodaj, zaključil je gospod predsednik z živio-klici na papeža in cesarja zborovanje.

* * *

Opomba uredništva. Mi smo svojedobno izjavili, da se bomo, ako razglasi Hribar svojo kandidaturu, natančneje bavili s Hribarjem in njegovim političnim milieujem. Prej, kakor smo mi mogli do besede, storilo je to kozjansko zborovanje. Povdarjalo se je na tem shodu, da najdelavnejši pristaši Hribarjevi brezobzirno delajo proti vsem, kar je verskega in kar je z vero v zvezi, a Hribar jih ne zavrača, akoravno pravi, da je

tudi v njegovem programu: vse za vero. Ne samo s pisavo v kranjskih listih, ampak tudi z besedo zanašajo med ljudstvo geslo: Proč s farji! Ne volimo farja! Celo neumno trditev širijo, da ako bo zmagal Žičkar, potem bo ljudstvo prišlo pod vladu (!) duhovnikov. Tako neovirano postopanje Hribarjevih pristašev nam, ki ne izključujemo iz naše politike ne vere ne kakega stanu, odjema vsako zaupanje do Hribarja. Kajti kdor hoče zares složno politiko vseh Slovencev brez razlike stanu, ne sme tudi po svojih pristaših ne napadati nobenega stanu v slovenskem narodu.

Kdor opazuje politiko na spodnjem Štajerskem, mora nam priznati, da so napadi na našo duhovščino zaradi stremljenja po kaki stanovski nadvladi, popolnoma neopravičeni. Naša duhovščina odločno zavrača vsako stanovsko politiko, tudi duhovniško-stanovsko politiko. Kajti naša duhovščina stoji na stališču, da v politiki morajo vladati načela in sicer katoliška načela, ne pa stanovi. In to je gotovo tudi edino pametno stališče. Ako pa je v njenih vrstah kak sposoben in zupanja vreden mož, da prevzame poslanstvo, potem ni stanovska politika, ako se tudi duhovščina poteguje zanj, ampak to je le politika, kakoršno nam narekujejo splošna politična načela. Ali bi ne bilo tudi nes pametno ako bi duhovščina klicala: Tovarnarji hočejo vladati naše ljudstvo, ker je kandidat Hribar slučajno tudi tovarnar, ali advokati nas hočejo nadvladati, ker se med slovenskimi kandidati nahaja tudi advokat.

Vsi različni stanovi se le tvorimo celi slovenski narod, zato pa tudi v istinito narodni politiki nobenega ne smemo izključevati. Kdor pa jednega izključuje, ta dela v narodu razpor. Hribarjevi pristaši so začeli izključevati duhovniški stan, za to je njih ravnanje proti slogi štajarskih Slovencev. Hribar molči k počenjanju svojih pristašev, vsled tega ne more imeti zaupanja onih spodnjestajarskih politikov, ki so v resnici za slogo. To je v tej stvari naš politični credo. Kdor prisega na naš credo, naj začne vstrajno delati za izvolitev Žičkarjevo v peti kuriji. V zdravi narodni politiki se tudi ne gleda na to, ali je kandidat delavskega, obrtniškega ali kmečkega stanu, ampak ali je voljen in sposoben, te stanove v državnem zboru zastopati. Da je Žičkar voljen in sposoben, je že dovolj dokazal, za to ni nobenega razloga, ki bi govoril proti Žičkarju!

Resolucije katol. polit. shoda v Kozjem. Katoliški Slovenci kozjanskega okraja zbrani pri političnem društvu v

robu, kjer je sedel glavar, se zajec niti pokazal ni.

Stari gospod se je nerodno vrtel, zmerjal in klet: »Tega še mi je tudi trebalo! Tak svet se peljem sem in za goli nič in za nič! Da so me tudi na tako mesto postavili!»

Gonjači so se že bližali, slišal se je glas trobente, da nikdo ne bi streljal v lovišče, — tu prilomasti konečno uhak naravnost proti nam.

»Tega pustite meni«, je kričal glavar, »sicer sem tam, kjer ni muh! Počaj, macek, nasipljem ti pod rep!»

»In obračal se je prilično na trinožniku in čakal, dok ni uhak skočil na plano in potem je pritisknil dvocevko k oku: bac, bac! in zajec je vzdignil zadnjo tace in drvil dalje.

»Grom, ima le prestreljeno zadnjo tace!« je vpil togotno glavar. »Filaks, zgrabi ga!« Filaks se ni ganil.

Stari gospod je zgrabil togotno psa za jermen in kričal iz polnega grla: »Filaks, zgrabi ga! Kaj je to, preklicani pes?!«

Filaks se je skrčil, vzdignil prednjo levo tace in strahu se niti ganil ni. Je-li ga prestrašil strel, ali kaj, kdo ve?

Gospod glavar je vzel korbač in mazal milega Filaksa. Filaks je renčal, da smo si uha zatikal, in Bazala se je smejal, da se je valjal po travi.

»To je izboren pes!« je vpil na gospoda glavarja.

»Niti pes tako ne, kakor ta drezura!« so dovtipkovali drugi.

»Za koliko pa bi ga prodali?« je vprašal gospod grajščak.

»Se vi me jezite!« se je razsrdil stari. »Bestija, to je bila tvoja poslednja ura!« in naravnal je puško, hoté psa ustreliti.

»Ali noriš?« je zaupil gospod gozdar. K sreči puška ni bila nabita.

Vsi so zadržali smeh, da ne bi starega gospoda razjezili še hujše. Samo Bazala se ni mogel premoči, da ne bi pohvalil svoje Amine, očitno jo pogladivši: »Pridna Amina, pridna! Ti mi vsakega doneseš, da!«

»Najraje bi šel domov«, rekel je razgorčen glavar.

»Ali bi to bilo vredno, za tako neumnost!« ga je miril gozdar. »Toda kako ti je tudi moglo priti na misel, psa, kateri še ni bil na planem, vzeti naravnost na lov! Škoda, da si tako star strelec!«

»Prosim te, pusti me že in zapijva to!«

»Počaj, takoj nekaj okušava in snedeva, tam že stoji pivo, — dal sem pripeljati vedro. In danes je tako soparno! Naj vendar seštejem te zajce. — Logar, koliko jih je?«

»Sto dva!«

»In srnjakov?«

»Trije.«

Gozdar si je to zapisal. »Dobro. Zdaj pa prosim, gospoda, predno gremo na tretje lovišče — to je veliko, je v njem mnogo srnjakov, moramo je vzeti dvakrat, — blagovolite tja k vozu, na čašo piva. Naročil sem pripeljati malo, — je silno gorko. Potem pa bodemo gonili do večera.

»Vendar enkrat modra misel našega starega!« je hvalil mladenič Ridl. »Jezik imam suh kakor poper.«

Potem je priskočil k divjinarju in mu šepetal na uho: »Vi, če bo vas imel za žida tisti trebušasti mlinar tamle, privolite v to in se nič ne hudujte zbok njegovih besedi, naj govori, kar mu ljubo. Bodemo imeli ž njim komedijo. Jaz sem mu povedal, da ste žid. Veste, on se vedno jezi, če gospod gozdar proda divjačino kar povprek trgovcu.«

»No dobro, to že nekako uravnam«, — je pritrdil divjinar.

(Dalje prihodnjič.)

Smešničar.

Sosed vpraša soseda, ali je njegov novi hlapec kaj reden. — »O, prav reden je!« odgovori sosed, »vsak dan je že ob sedmih zjutraj pijan!«

Kozjem dne 11. novembra obsojajo nečuvono gonjo proti dosedanemu vrlemu poslancu g. Žičkarju in proti katoliškemu mišljenju večine prebivalstva tega okraja.

2. Mi spoznamo, da je gosp. J. Žičkar nas do sedaj najboljši zastopal in storil vse, kar je bilo mogoče za povzdigo blagostanja našega naroda, zato ga bočemo tudi pri prihodnji volitvi v V. kuriji zopet voliti.

3. Želimo, da se jugoslovanski klub ne razbije, ampak, da združen ostane v obrambo naših narodnih pravic, ker edino v slogi je moč.

4. Protestujemo proti vpeljavi nemškega jezika kot državnega jezika, a od vlade tirjamo pravičnost, da nam nastavlja uradnike večje slovenskega jezika.

5. Opetovano tirjamo, da se za Spodnje Štajarsko nastavi kot šolski nadzornik slovensčine zmožen in nam pravičen mož.

6. Še zmiraj stojimo na stališču »proč od Gradca«, a če to ne, naj se v Gradcu pri namestništvu vstanovi poseben oddelek za Spodnji Štajar.

7. Pozivljamo vse bodoče slovenske poslance naj zastavijo vse moči, da se kmalu zboljšajo žalostne kmečke razmere.

8. Pozivljamo bodoče zastopnike našega kozjanskega okraja, da bi obrnili svojo pozornost osobito na naš sila ubogi in zanemarjeni okraj, predvsem, da se povzdignejo opustošeni vinogradi.

Pri Sv. Juriju ob Ščavnici je bil dne 11. novembra shod, na katerem se je dvorni svetnik gospod dr. Miroslav Ploj predstavil, prav dobro obiskan. Poslušalci so pazljivo sledili podanemu programu in ga odobrili. Z velikim navdušenjem so poslušalci enoglasno gosp. dr. Ploja proglasili svojim zastopnikom, veselé se, takega odličnjaka šteti med svoje. Prejšnjemu poslancu gosp. dr. L. Gregorcu, se je na predlog dr. Rosine izreklo priznanje in zahvala za njegovo delovanje. O kandidatu kmečke skupine ni bilo govora, pa gosp. Žičkar sme računati na večino.

Pri Sv. Trojici v Slov. gor. je bil dne 12. t. m. volilni shod, kjer sta se predstavila volilcem njihov kandidata dr. Miroslav Ploj za četrto skupino in Josip Žičkar za peto skupino. Njih kandidatura se je soglasno sprejela.

V St. Ilju pod Turjakom danes 13. novembra zmagali sijajno možje naše stranke. Za Hribarja oddani le trije glasovi.

V Ljutomeru se je dne 10. t. m. kandidat za kmečke skupine dr. Miroslav Ploj predstavil svojim volilcem. Njegov program je bil z velikim navdušenjem sprejet. Prejšnjemu poslancu dr. Lavoslavu Gregorcu se je izrekla soglasna zahvala. O peti kuriji se ni govorilo.

Dr. Miroslav Ploj bo imel dne 18 t. m. v Šmarji pri Jelšah volilni shod ob polu 9ih zjutraj, istega dne popoldne ob 3. pa pri Sv. Križu tik Slatine v gostilni gospoda Fr. Ogrzečka.

Politični ogled.

Deželni zbori se snidejo po poročilih dunajskih listov že 17. decembra in sicer za najdalje za teden dni. Na dnevnem redu bo samo začasni proračun in pa vladna predloga o deželni nakladi na žganje.

Premeščenje istrskega deželnega zbora. Kakor poročajo listi, je premeščenje istrskega deželnega zbora iz Poreča v Pulj gotova stvar. Ko poteče ta postavodajna doba ter se izvrše nove volitve, pa pravijo, da postane glavar puljski župan dr. Rizzi, kateremu se bode moral umakniti dr. Campitelli. Prememba ta bode le osebna, stvari pa ostanejo pri starem.

V Dalmaciji je bil dosedaj italijanski jezik skoro izključno uradni jezik. Ker pa je nek uradnik vendar rabil hrvaščino in prišel vsled tega v preiskavo, obrnil se je na višje sodišče, ki je izreklo, da ni določbe, po kateri bi se moralo v italijanskem jeziku uradovati.

Sedaj vsi hrvatski uradniki rabijo v uradih le hrvaščino.

Ogerska vlada ima zopet zabeležiti veliko zmago nad avstrijsko. Bosanske železnice se bodo gradile namreč tako, kakor hoče Ogerska.

V Severni Ameriki je bila volitev volilnih mož, ki bodo v decembru volili novega predsednika severnoameriške ljudovlade. Velika večina volilnih mož je za dosedanjega predsednika Mac Kinleya, ki bo v decembru gotovo zopet izvoljen. Njegov protikandidat je bil demokrat Bryan.

Dogodki na Filipinah. Listi poročajo, da je vodja filipinske reformatorske stranke Buencamino podpisal izjavo, v kateri priznava nadvlado Zjedinjenih držav in prosi vlado, da neha z vojsko. Izjavo je baje podpisal tudi Aguinaldo, vodja filipinskih ustašev.

Vojna na Kitajskem. »Gliha vkup striha!« Tako bi se lahko reklo o Nemcih in Angležih, kar se tiče pristne germanske krutosti in surovosti. Kako počenjajo Angleži z ubogimi Buri v Afriki in njihovimi ženami ter otroci, o tem bode pisala zgodovina s krvijo. Potoki krvavih solz transvaalskih mučenikov pa kličejo v nebo za maščevanje proti silnim preganjalcem, lačnim dežele in zlata. Nemški listi so se čisto zgražali o angleških krutostih nasproti Burom in obsojali to nečuvono barbarstvo. Toda kako hinavsko je bilo to njihovo zgražanje, pokazali so zdaj na Kitajskem, od koder prihajajo poročila o krutem nastopanju nemških vojakov nasproti Kitajcem, to pa ne le proti boksarjem, marveč tudi proti ljudem, ki z vojno niso v nobeni dotiki. Kitajski cesar je odredil, da Peking ne bodi več stolno mesto Kitajske, ker je onečaščeno s prelivanjem svete kitajske krvi. Rusija pravi glede anglo-nemške pogodbe, da se ne da vezati, marveč, da bode storila, kar se jej zdi pametno.

Dopisi.

Sv. Trojica v Halozah. (Volitve.) Približujejo se volitve volilnih mož. Glejte naši nasprotniki se že pridno na delu. Agitujejo, kjer le morejo. Ker pa od naše strani ni nobene žive protiagitacije, se je skoro bati, da ne bodo vsi volilni možje za slovensko stranko. »Štajerc« že razpošilja razglase, da naj kmetje v četrto kuriji volijo mesto odličnega gospoda dr. Miroslava Ploja, nekega, nam tukaj neznanega Francelna Vračkota, splošno (!) spoštovanega načelnika okrajnega zastopa. Ste ga videli, kako zna »Štajerc« hvaliti svojega pristaša! Pravi, da šele tedaj bodo kmetje imeli pravega zastopnika, kadar bode prvi štajarski kmet (namreč Vračko) v državnem zboru nastopil.

O Ploju pa tako gorostasno laže, da je namreč njegova kandidatura nezaslišano razžaljenje kmečkega stanu. Pritrditi pa moramo, da kmečkemu stanu bode mogel bolj pomagati dvorni svetovalec, kakor pa posilnemiški Vračko. V tem vidimo, da Štajerc hoče oslepariti kmečki stan, ter ga za svoj koš pridobiti. Zavedni volilni možje in tudi vi, kateri ste zaslepljeni naročniki onega lističa, nikar se ne dajte omamiti od posilnemiških gospodičev, kateri poznajo samo fraze t. j. kateri imajo samo lepe besede za vas, ne pa dejanj, kajti njih glasilo ni vse za vero, slovensko zemljo in slovenski jezik, ampak njih geslo je: vse za naše žepe!

Gornja savinjska dolina. »Sl. Naroda« družje v pornografiji »Učiteljski Tovariš«, nazonanja po svojem t. č. načelniku J. Terčaku, da bo v nedeljo ob 10. uri torej mej glavno službo božjo v novem šolskem poslopu zborovalo gornjegrajsko učiteljsko društvo. Zdaj pa Ljubenci veste, zakaj ste postavili novo šolo, da bodo v nji imeli jungovci službo božjo, vi kmetje pa v cerkvi. Ali je jungovcem »pregmajn« s kmeti biti v cerkvi. Toda o tem drugokrat več! Zakaj vprašati se treba, kako je to prišlo? To je

samo nadaljevanje učiteljskega socialdemokratskega shoda na Ljubnem lanskega leta, ko je priporočal — tako piše učiteljski list »Popotnik« st. 16. str. 254 1899 — »gospod Praprotnik na zboru dne 6. julija l. l. v prijaznem trgu Rečici . . . v Trčakovi hiši«, da misli gosp. Horvatek, socialdemokratičen učitelj, zdaj odpuščen iz službe, priti semkaj.

Pozor torej »prijazna Rečica« in slaven sv. Frančišek Ks., ki sta zaslovela širom Slovenije, odkar tu »hauptmanuje« in doli »agituje« zoper Žičkarja vsaki po svojem, kar imamo vsi pravico in je torej nikomur ne odrekajmo, ne ksaverijanskemu »feuerberhauptmanu« ne županstva rečiškega nadpoveljniku. In tudi ne šentjanskemu jungovskemu Korenu, in tudi ne našemu znancu iz gošče, ki Dretjo napeljuje na svojo — žago. Kadar volilnih mož volitve minejo, povemo prava imena, da spoznate Savinjčani in Zadrečani svoje ljudi, in tudi potem ravnamo, ker zdaj bomo spoznali pri volitvah kakšni in za koga so. Dobro si jih zapomnite!

Velikanedelja dne 5. novembra 1900. V zadnjem listu ptujske »giftne nesnage« po domače »Štajerc« se nahajata dne notici od Velikenedelje, ki sta glede svoje vsebine na najvišji stopnji neumnosti.

Toraj oglejmo si dotične notice:

V prvi se poroča, da sta logarja pri Velikenedelji nekega lovskega tata zasačila, potem pa pravi, žalostno je to, da se ubogega kmeta zavoljo »preklicanega zajca« za hudo delca naredi. — Toraj glejte sedaj kmetje, kako se ta ptujska krota hlina. Vprašajmo tedaj tega »Štajerca«, kdo pa je naredil te postave, da ima zajec večji zagovor, kakor, skoro bi rekel, človek sau? — Ali morebiti slovenski poslanci? Ne, nikakor ne; ravno slovenski poslanci so bili vselej največji nasprotniki teh »preklicanih zajcev« ter so zahtevali, da naj sme kmet zajca kot občega škodljivca na svojem zemljišču brez kazni streljati. Ker jih je bilo premalo proti večini nemških liberalcev, so seveda se svojo zahtevo propali.

Kdo pa je potem naredil našim kmetom tako škodljive postave? To so napravili nemški poslanci, toraj tisti poslanci, katere so volili in se za njih izvolitev narveč trudili sedanji najbolj vneti razširjalci »Štajerca«. Oj, ti preljubi »Štajerc«, kje si imel takrat svojo ljubezen do slovenskega kmeta, ko so tvoji patroni kakor en mož glasovali za nemške poslance, ki so potem skovali tako škodljive postave. Ravno gospodarji okoli »Štajerca« podpirajo raditega ter prijatelje »zajcev«, da se potem po zimi lahko z lovom zabavajo. To se pravi toraj naše slovenske kmete za norca imeti, vendar to dolgo ne bo slo.

V drugi notici napada g. Skerleca, trgovca pri Sv. Tomažu, ker je on bajé gosp. Skorza nekdanjega »Škvorca« pri sodnji ovdil, da »Štajerca« deli. Potem pa pravi: Gospod Skerlec ne privoščti kmetom niti časnika, on je toraj kmečkega stanu sovražnik.

Oglejmo si toraj korenito to laž; gosp. Skerlec še priporoča kmetom, da si naj časnike na pr. »Slov. Gospodarja« naročajo, ker je vsakemu rodoljubu na tem ležeče, da se naš narod bolje izобрази, bolje ko bode omikan naš kmet, tem manj bodo imeli kmetški prijatelji a la Škvorc nanj upljiva.

Kakšen prijatelj kmetom [pa je toraj g. Škvorc, on ki si je na tisoče premoženja le od kmetov pridobil. Oglejmo si ga malo: Morda g. Škvorc kmetске pridelke drago plačuje ali njim na kak drug način pomaga? Morda z denarjem? O kaj se! Ali morda skrbi za to, da bi naši kmetje svoja vina prav drago prodali, vsaj v »Štajercu« ima vedno polno »adres«. O seveda, le pojte mu ga ponujat!

Toraj gospod Škvorc, plačujte letošnjo izvrstno izabelino vino vsaj po 15 kr. liter, saj je vredno, s tem se bodele pokazali prijatelja našega kmeta. Če delite »Štajerca«, s tem je kmetu po hudirjevem malo pomagano, ker še dosedaj s »Štajercem« niso dače